

Διδυμοτείχου Δαμασκηνός: Κάποιοι προσπαθούν να μας πείσουν ότι ο Χριστός είναι υπόθεση του χθες

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου](#)

Την Κυριακή μετά την Ύψωση, 21η του μηνός Σεπτεμβρίου 2025, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Διδυμοτείχου, (κτίσμα του έτους 1843) έλληνες και βούλγαροι ορθόδοξοι αδελφοί ένωσαν την προσευχή τους στην κοινή λατρεία της Εκκλησίας μας, που προσφέρεται ως “θυσία αινέσεως” του Κοινού μας Πατέρα.

Της Θείας Ευχαριστίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, τον οποίο επλαισίωσαν ο Ηγούμενος της Μονής Κουδουμά από την Κρήτη Αρχιμανδρίτης Μακάριος και ο υποτακτικός του Ιερομόναχος Πορφύριος, ο Αρχιμανδρίτης Αθανάσιος, Αρχιερατικός Επίτροπος

Σβίλενγκραντ από τη Βουλγαρία, και δυο ακόμα κληρικοί από την Στάρα Ζαγόρα, και ο Αρχιερατικός Επίτροπος Διδυμοτείχου και προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αρχιμ. Κύριλλος Κολτσιδης.

Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχε πεντηκονταμελής όμιλος προσκυνητών από την γειτονική Μητρόπολη Στάρας Ζαγοράς, οι οποίοι απέδωσαν στα βουλγαρικά κάποιους ύμνους. Τον όμιλο συνώδευε ο ελληνομαθής Αρχιμανδρίτης Αθανάσιος Σουλτάνωφ, κληρικός της μνημονευθείσης επαρχίας.

Ο Σεβασμιώτατος αφορμώμενος από το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, μεταξύ άλλων, τόνισε· «Στὸν ἀπόηχο τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὁ Κύριος στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα μᾶς ὑποδεικνύει τρεῖς βασικές σωτήριες καί σημαντικές κατευθύνσεις, τίς ὁποῖες ὀφείλουμε νά ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας, οἱ πιστοί ὅλων τῶν ἐποχῶν, ἐάν καί ἐφ' ὅσον θέλουμε διακαῶς νά σωθοῦμε.

»Ἡ πρώτη σύσταση εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὅπως ἀκούσαμε· «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοί». Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ πνευματικὴ ζωὴ δὲν εἶναι εὐκόλη ὑπόθεση. Τό νὰ ἀκολουθεῖ κανεὶς τὸν Χριστό, τηρῶντας τίς ἐντολές Του κάθε ὥρα καὶ στιγμή τῆς ζωῆς του, δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλο ἐγχείρημα. Προϋποθέτει θυσία, ὑπακοή, συνέπεια καὶ ἀγώνα πνευματικό, συνεχῆ προσπάθεια. Προϋποθέτει νὰ ἀπεγκλωβισθοῦμε ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας καὶ νὰ συναντηθοῦμε μέ τὸν συνάνθρωπό μας...

»Ἡ δεύτερη ἐπισήμανση γιὰ τὴν ὁποία μᾶς ὁμιλεῖ ὁ Κύριος εἶναι· «τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;». Ἐχουμε ἄραγε συνειδητοποιήσει ὅτι ὅλα αὐτὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολεῖται ὁ κόσμος εἶναι πρόσκαιρα καὶ ἐφήμερα; Ὅλα ἐδῶ θὰ τὰ ἀφήσουμε. Αὐτὸ πὸν θὰ πάρουμε μαζί μας στὴν αἰωνιότητα εἶναι μόνο ἡ ψυχὴ μας. Αὐτὴ εἶναι ἀθάνατη. Ὅλα τὰ ὑπόλοιπα εἶναι χῶμα καὶ στὸ χῶμα θὰ καταλήξουν. Καὶ τί κάνουμε γιὰ τὴν ψυχὴ μας; Ἄς ἀγωνισθοῦμε γιὰ νὰ τὴν κερδίσουμε. Ἄς ἀγωνισθοῦμε γιὰ νὰ τὴν σώσουμε. Νὰ τὴν διατηρήσουμε καθαρὴ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ ἐλεύθερη ἀπὸ τίς ἐξαρτήσεις...

»Υπάρχει καὶ μία τρίτη κατεύθυνση, τὴν ὁποία ἐπισημαίνει ὁ Χριστός στὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα: «ὅς ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τούς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν». Σήμερα τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου κάνει τὰ πάντα προκειμένου νὰ ντραποῦμε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι εἴμεθα χριστιανοί. Προσπαθεῖ νὰ μᾶς πείσει ὅτι εἶναι ξεπερασμένη ὑπόθεση νὰ εἶναι κανεὶς χριστιανὸς στὴν ἐποχὴ μας, ὅτι εἶναι παρωχημένο δόγμα καὶ ὅτι ἡ πίστη στό Χριστό εἶναι ἱστορία γιὰ μικρὰ παιδιὰ. Κάποιοι προσπαθοῦν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὑπόθεση τοῦ χθές καὶ ὅτι ἀνήκει στὸ παρελθόν. Ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχει καμία σχέση μέ

τόν 21ο αιώνα τῆς ἀνάπτυξης, τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς ἐπιστήμης...».

Καὶ ἐκλείσει· «Ἐμεῖς ὅμως, ἀγαπητοί, ἅς καυχώμεθα διότι εἴμεθα χριστιανοί, βαπτισμένοι στὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ ἅς δοξάσουμε τὸν Θεό, διότι ἐπεφύλασσε σὲ ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὴν διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Του ὁδὸ τῆς σωτηρίας...».

Πρὸ τοῦ πέρατος τῆς Θείας Λειτουργίας, τὴν ὁποία παρακολούθησε ὁ Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου καὶ πλήθος πιστῶν, ὁ Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τοὺς κληρικοὺς ποὺ συμμετείχαν ἀπὸ τὴν Κρήτη καὶ τὴν Βουλγαρία καὶ τοὺς πιστοὺς ποὺ συμπροσευχήθηκαν, τονίζοντας τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἀδιακρίτως φυλῆς, γλώσσης καὶ ἐθνικότητος, κατὰ τὸ ὑμνολογικὸ «ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλῶσσας διένειμε εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε» (κοντάκιον Πεντηκοστής).

